

Aan: Commissie van de gemeenteraad Dordrecht
Betreft: Schriftelijke inspreekreactie – Rode Lijn Dordrecht & Gaza
Van: Platform Turkse Dordtenaren
Datum: 3 oktober 2025

Geachte voorzitter, geachte commissie- en raadsleden,

Vandaag schrijf ik u omdat zwijgen geen optie meer is.

Ik spreek namens **Platform Turkse Dordtenaren**. Samen met een zestal organisaties vormen wij **Rode Lijn Dordrecht**. Wij staan voor de **beëindiging van de genocide in Gaza**. Op **29 juni 2025** liepen **meer dan 5.000 Dordtenaren** mee in de mars voor Gaza; **2.350 handtekeningen** zijn aan de burgemeester overhandigd. Zóveel betrokkenheid – dát is Dordrecht.

PROCES & DEMOCRATISCH RECHT

In juli besloot de agendacommissie onze petitie niet te agenderen voor commissie of raad. Wel mochten we inspreken na een verzoek. Dat hebben we **met zes organisaties** ingediend. **Aanvankelijk** wilde de agendacommissie niet instemmen; **na debat** is alsnog akkoord gegeven. **Nadien** hoorden we dat **slechts één** organisatie spreektijd kreeg en de overige organisaties zich **schriftelijk** moesten beperken.

Is dit hoe we omgaan met duizenden inwoners die zich zorgen maken over mensenrechten? Als participatie onze norm is, waarom voelt dit dan als inperking in plaats van uitnodiging? En als zes organisaties samen verantwoordelijkheid nemen, waarom wordt dat in de procedure gereduceerd tot **één** stem? **Dit moet beter.**

MORELE URGENTIE

Gaza is geen ver-van-ons-bedshow. Wij spreken over **genocide**: massale, systematische vernietiging van een bevolking, met **tienduizenden doden**, waaronder ontelbaar veel **kinderen**. Op de **Westelijke Jordaanoever** zien we **gedwongen verdrijving en etnische zuivering**.

De vraag is niet of dit formeel buitenlands beleid is; de vraag is: **waar staan wij voor als stad?** Zwijgen is geen neutraliteit; **zwijgen is kiezen**. Als Dordrecht zegt te staan voor **menswaardigheid, rechtsstaat en solidariteit**, wat betekenen die woorden dán wanneer kinderen onder puin vandaan worden gehaald, ziekenhuizen worden gebombardeerd en gezinnen worden verdreven?

Onze gemeenschap is diep geschokt dat de raad hierover zwijgt. Het wegzetten van dit onderwerp als “daar gaan we niet over” voelt als wegstijgen—en wie wegstijgt, kiest. Kiezen we voor stilte, of voor menselijkheid?

APPÈL BINNEN UW MANDAAT

Wij vragen geen buitenlands beleid; wij vragen **lokaal leiderschap** binnen wat u wél kunt en hoort te doen als volksvertegenwoordiging:

1. **Agendeer en omarm de petitie.**

2. Spreek een **duidelijke normatieve maatstaf** uit: **genocide en etnische zuivering zijn onacceptabel**. Ook gezien de recente aanval op de **Sumud Flotilla** in **internationale wateren**: laat Dordrecht niet zwijgen.
3. **Zieke en gewonde kinderen uit Gaza**: spreek uit dat Dordrecht **bereid is bij te dragen** aan hun **medische behandeling en opvang**. Als we kinderen kunnen redden, bestaat er geen enkele rechtvaardiging om die deur nog dicht te houden. **Open die deur**.

Geachte raadsleden, dit is geen toets over bevoegdheden—dit is een **karaktertest**. Dordrecht kan vandaag laten zien waar het voor staat: **open het gesprek, spreek de norm uit, en kies voor menselijkheid**—te beginnen met **kinderen**.

Het zwijgen is geen neutraliteit. Het is een keuze. Laat Dordrecht kiezen voor **menselijkheid**.

Met achting,
Platform Turkse Dordtenaren